

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ
ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

01-12 Νοεμβρίου 2025

12 ημέρες | 9 νύχτες

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ...

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ



Σύμφωνα με τον τρόπο που εγώ καταλαβαίνω ένα ταξίδι, πριν απ' το κόστος, πριν ακόμη και το καθημερινό πρόγραμμα, οφείλω να καταθέσω το DNA του ταξιδιού, το Concept, το έδαφος πάνω στο οποίο θα σπείρω μία-μία τις 12 μέρες κι αυτές θα ανθίσουν μέσα μας.

Αυτό το ταξίδι κυφορείται μέσα μου απ' το 1994, από τότε που ζούσα στην οδό Μοσχονησίων, στην Πλατεία Αμερικής, τη χρονιά που έγραφα το πρώτο θεατρικό μου, το «The Virus», το αυτοβιογραφικό εκείνο με αφορμή το θάνατο του παππού μου που είχε μεγάλη αδυναμία στο κρασί...

1994. Η Άνοιξη εκείνης της χρονιάς ήταν Άνοιξη του Αντόν διότι τα ιδρύματα: Hitachi Foundation, Kyoto, Kita School of Noh Yokohama, και το Kazuo Ohno Institute of Butoh του προσέφεραν μια Υποτροφία ώστε να πάει στο Κιότο να μαθητεύσει δίπλα σ' ένα σπουδαίο Άνθρωπο, τον Δάσκαλο, τον Sensei και δημιουργό του χορού Butoh, τον Kazuo Ohno!

24άρων χρόνων ήμουν τότε και δε ντρεπόμουν να ρωτάω όσα δεν ήξερα. Ακόμα δε ντρέπομαι.

-Τί είναι Butoh, Αντόν;

Μου είπε πολλά που δεν αποκαλύπτονται, έκανε τα πάντα να καταλάβω αλλά θυμάμαι μόνο τί ένωσα... Ένωσα πως αυτό το πράμα θα πάρει χώρο και χρόνο μέσα μου.

- Τί είναι Butoh, Αντόν;

Έφαξα μόνος μου να βρω ν' ανακαλύψω...

Είναι ο Χώρος και ο Χρόνος της Μνήμης. Ο Χώρος και ο Χρόνος που χρειάζεται η ανάμνηση να διανύσει αποστάσεις και να οικοδομήσει φανταστικές πραγματικότητες. Είναι το αποτέλεσμα του πολέμου, Αντόν, αυτό είναι, Πόλεμος Πατήρ Πάντων, όπως μετά τον Α' Π.Π. ο άνθρωπος έφαξε να βρει τρόπο να εκφράσει την ανείπωτη φρίκη που είχε ζήσει κι ο Φρόιντ άπλωσε το χέρι στον Μπρετόν σα στη Δημιουργία του Μικελάντζελο και του 'δειξε τη Μαύρη Τρύπα του Υποσυνείδητου και γεννήθηκε εκεί μέσα ο Σουρεαλισμός έτσι και τώρα Αντόν...

Μετά τον Β' Π.Π.... Ναγκασάκι, Χιροσίμα, φρίκη ανείπωτη πώς να μη γεννηθούν καινούριοι Τρόποι, έχει ανάγκη να ξεχάσει ο άνθρωπος και ειρωνικά ο μόνος τρόπος είναι να κάνει resear στη Μνήμη, να γίνει χάκερ του υποσυνείδητου.

Μάιος του 1994. Χτυπάει το τηλέφωνο, είναι ο Αντόν απ' το Κιότο... Όσα μου είπε σε κείνο το τηλεφώνημα κατάλαβα αμέσως ότι θα μ' ακολουθούν σε όλη μου τη ζωή...

Υα, χθες την ώρα του μαθήματος ο Δάσκαλος Κάζουο Όνο, μπήκε στην αίθουσα, μας χαφέτησε, τοποθέτησε μια καρέκλα στο κέντρο καθίσαμε όλοι κυκλικά γύρω-γύρω της και μας ρώτησε πόσο απέχει η καρέκλα απ' τη θέση μας... Υα, φοβάμαι... έγινε κάτι terrible... δεν ξέρω αν μπήκε πνεύμα μέσα μου αλλά άρχισα να θυμάμαι πράματα που δεν έζησα, ο Χώρος και ο Χρόνος μου ήταν άλλος, ήταν μιας κοπέλας που δολοφόνησαν οι Γιάκουζα... η μαφία της Ιαπωνίας...

-Τί λες, Αντόν μου, σύνελθε...

-(Συνεχίζει σε ντελφίο) Αλήθεια... Οι γιάκουζα είναι απ' τις πιο επικίνδυνες μαφίες του κόσμου... Είναι decadent σαμουράι χωρίς αρχές πια, μόνο το σπαθί έμεινε απ' το παρελθόν τους και δολοφονούν τελετουργικά με το σπαθί των Σαμουράι νεαρά κορίτσια...

Παίνουν πολλά από τις Φιλιππίνες, τα μαζεύουν στις φτωχές γειτονιές, τα κάνουν για ένα διάστημα prostitute και μετά τα δολοφονούν τελετουργικά... και τότε...στο Β' Παγκόσμιο έκαναν τρομερά πράματα οι Γιαπωνέζοι στην πατρίδα μου, άδειασαν τη Μανίλα από...

-Αντόν!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

-Αλήθεια Υαη... Μπήκε το πνεύμα μιας τέτοιας κοπέλας μέσα μου... Ξεκίνησα και γράφω ένα έργο... Κλείνω... Απόψε θα πάω σ' ένα τέτοιο μπαρ που πουλάνε ανήλικα κορίτσια και συχναίνουν γιάκουζα... Θέλω να κάνω research εκεί που σκότωσαν την κόρη μιας φίλης μου Υαη... Θα σε ξαναπάρω αλλά αν γίνει κάτι ήθελα να ξέρεις...

-Αντόν... ANTON!!!!

Ο Αντόν έκλεισε το τηλέφωνο, πήγε στο μπαρ, έγραψε το έργο κι ευτυχώς, κανένα πνεύμα δεν τον είχε καταλάβει, έμπνευση ήταν και ανάγκη να γράψει μια ιστορία για να ζήσει λίγο παραπάνω μια νέα κοπέλα, η δολοφονημένη κόρη της φίλης του. Είναι κι αυτός ένας τρόπος να ζούμε, μέσα απ' τις ιστορίες που θυμούνται και διηγούνται ακόμα κι όσοι δε μας γνώρισαν.

Ο Αντόν έγραψε το έργο. «**Tuko! Tuko! The Princess of the Lizard Moon**».

Το 1997 το Ίδρυμα Ωνάση τον βράβευσε γι' αυτό του το έργο, παρέλαβε το Βραβείο από τον τότε Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, κ. Κωστή Στεφανόπουλο, και δεν πίστευε ούτε ο ίδιος την εξέλιξη εκείνης της μεταφυσικής εμπειρίας που είχε 3 χρόνια πριν στην Ιαπωνία.

Το 1999 ανεβάσαμε το Tuko! Tuko στη σκηνή! Στο Θέατρο Χώρα με τη Θέμιδα Μπαζάκα να ξυρίζει το κεφάλι και να παίζει τον άντρα Φιλιπινέζο, μέσω του οποίου το πνεύμα μιας δολοφονημένης κοπέλας, της Cherry, θα αναζητήσει εκδίκηση και κάθαρση. Το δολοφόνο μαφιόζο τον έκανε ο Αλέκος Σουσοβίτης.

Και να τώρα εδώ, 20 χρόνια μετά, αναζητά ξανά ζωή εκείνη η Ιστορία, σα να ήταν σε καταστολή μέσα μου και τώρα ξύπνησε και θέλει να γίνει ταξίδι με Νέα Σκηνή το λεωφορείο μου.

Πιστεύω ακράδαντα πως ένα ταξίδι κυρίως πρέπει να έχει ψυχή, κι αυτό μόνο οι ανθρώπινες ιστορίες μπορούν να το προσφέρουν, αυτές έχουν ψυχή και στα λεωφορεία του κόσμου δίνουν κάθε μέρα το φιλί της ζωής και της νιότης σ' όσα γερνάνε μέσα μας.

Η Μνήμη είναι το Concept.

Το ταξίδι στην Ιαπωνία θα έχει Μνήμες, Διηγήσεις και Αναμνήσεις από Γκέισες, Σαμουράι, Ετο, Kamikaze, Πριγκίπισσες. Θα έχει Κάστρα, Παλάτια, Καλύβες, Ηφαίστεια, Λίμνες, Δράκους, Μύθους, Πραγματικότητες, Toshiba, Fujitsu, Kraoke, Θέατρο, Φυσική Ομορφιά, Τεχνητή Νοημοσύνη, Ιστορία αλλά κυρίως Ανθρώπους και τις μικρές παγκόσμιες ιστορίες τους.

Το ταξίδι στην Ιαπωνία είναι ένα ταξίδι μακρινό, απ' αυτά που λέμε ταξίδι ζωής, και γι' αυτό, ένας λόγος παραπάνω να κάνω τα πάντα ώστε να έχει υπεραξία ανεκτίμητη. Αυτό συμβαίνει μόνον όταν αγγίζει την καρδιά, με τέτοιους ανθρώπους αγαπάω να ταξιδεύω, με καρδιά.

Οι Αναμνήσεις μιας Γκέισας θα συναντηθούν με τις αναμνήσεις ενός Σαμουράι και μαζί με τις αναμνήσεις του καθενός από μας θα φτιάξουμε Νέο Κεφάλαιο στη ζωή μας για να το διηγηθούμε στη Μαντάμ Μπατερφλάι.

Για 12 μέρες, θ' ανακαλύπτουμε έναν κόσμο μακρινό, θ' απολαμβάνουμε όσα θα βλέπουν τα μάτια μας και θ' ακούν τ' αφτιά μας αλλά παράλληλα θ' αναζητήσουμε τη Σιωπή, το Χώρο και το Χρόνο της Μνήμης του καθενός.

Σας ευχαριστώ και καλή αντάμωση!

Γιάννης Λυμτσιούλης



ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1^η & 2^η ΜΕΡΑ: ΑΘΗΝΑ - ΤΟΚΥΟ - ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΕΧΝΗΣ - ΝΑΟΣ ASAKUSA - SIBUYA

Συγκέντρωση στο αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος. Σπουδαία μέρα, σπουδαία περιπέτεια ξεκινάει! Στο ταξίδι αυτό θα επιχειρήσουμε να καταλάβουμε αλλά πιο πολύ νιώσουμε άλλες πραγματικότητες.

Για πολλούς είναι όνειρο ζωής αυτό το ταξίδι. Πολλοί θυσίασαν ένα σωρό άλλα, πολύ σημαντικά πράγματα για να μπορέσουν να ταξιδέψουν ως τη χώρα του Ανατέλλοντος Ηλίου.

Καλημέρα!

Konnichiwa! Κονιτσιουά είναι η καλημέρα στα γιαπωνέζικα.

Πτήση μέσω ενδιάμεσου σταθμού για τη πρωτεύουσα του Ανατέλλοντος Ηλίου!

Destination Tokyo!

Αλήθεια Ιαπωνία, ανατέλλει ο ήλιος στα πόδια σου ή δεν έχει αρχή και τέλος το Φως;

Κατεβάζουμε το κουρτινάκι του παραθύρου μας... Τα φώτα της καμπίνας χαμηλώνουν ύστερα ξαναδυναμώνουν, οι αεροσυνοδοί περνούν και ξαναπερνούν δίπλα μας και σερβίρουν σχετικότητα χρόνου ωμή, σούσι η σχετικότητα... Είναι μέρα; Είναι νύχτα;

Η φωνή του πιλότου ανακοινώνει προσγείωση...

Το αεροπλάνο έτρεξε, ο χρόνος τρέχει, η ώρα αλλάζει... Κοντεύουμε να προσγειωθούμε... Απ' το παράθυρο η πρώτη επαφή... Το Τόκιο επιτέλους μπροστά στα μάτια μας...

Ήλιε μου Φως, δως μου και εξήγησέ μου... Πώς είναι δυνατόν μια πόλη τόσο μοντέρνα να κρατάει όρθια και ζωντανά τα μυστικά μυθικών εποχών!!!!

Φτάσαμε στο Νιρίτα... Έτσι λέγεται το εντυπωσιακό διεθνές αεροδρόμιο του Τόκιο, 63 χλμ. μακριά από το κέντρο του... Μεγάλη ευκαιρία τα χιλιόμετρα αυτά... Θα μπουν τα θεμέλια και οι κανόνες της Εμπειρίας αυτών των ημερών.

Στο λεωφορείο...

Μουσική...

Καλωσόρισμα, συστάσεις, οδηγίες, εξηγήσεις... παν τα χιλιόμετρα.

Κοιμηθήκαμε στο αεροπλάνο, είναι πρωί κι έχουμε όλη τη μέρα μπροστά μας. Θα εκμεταλλευτούμε αυτόν το χρόνο για την πρώτη ξενάγηση, την πρώτη επαφή μ' αυτή τη σπουδαία πόλη.

Κοιτάξτε τον Πύργο του Τόκυο... Σα φαλλός, σύμβολο δύναμης, έπαρσης, ονείρου και φιλοδοξίας, καλό και κακό χέρι-χέρι αιώνες τώρα... 13 μέτρα ψηλότερος από τον Πύργο του Άιφελ... Είναι στη φύση μας ο ανταγωνισμός και τον εμφυσούμε και στα έργα μας...

Πύργοι παντού, Ουρανοξύστες δεξιά κι αριστερά...

Κοιτάξτε και τον Tokyo Skytree... Το 2012 ήρθε και εκθρόνισε απ' τη θέση του ψηλότερου κτηρίου της χώρας τον Πύργο του Τόκιο... Όπως ακριβώς είχε κάνει αυτός το 1958 στον Πύργο του Παρισιού... Δεν υπάρχει πιο εφήμερο πράμα απ' την κάθε πρωτιά και είναι φύση μας να θέλουμε πάντα λίγο ψηλότερα...

Πύργοι παντού, Ουρανοξύστες δεξιά κι αριστερά... Σαν πολυόροφη πόλη, έκτη γέφυρα πάνω από τη γέφυρα που κινούμαστε, σαν σε ταινία επιστημονικής φαντασίας όλα γύρω...

Απίθανοι οι ρυθμοί της πόλης γύρω αλλά, εδώ, όλα μοιάζουν να έχουν γίνει τελετουργικά, κανένα χέρι βιαστικό δεν άγγιξε άνθρωπο ή φυτό εδώ...

Κι από το απόλυτο Μέλλον όπου όλα τρέχουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα, πατάμε φρένο και βρισκόμαστε στο ασύλληπτο Παρελθόν. Στάση και ξενάγηση στο παρελθόν. Είμαστε στην παραδοσιακή συνοικία της **Ασακούσα**, μια από τις πιο αυθεντικές γειτονιές μιας απίστευτης πόλης, αυτό είναι το Τόκυο! Στην Ασακούσα, θα επισκεφτούμε το Ναό Sensōji, τον παλαιότερο και δημοφιλέστερο βουδιστικό Ναό, αφιερωμένο στη Θεότητα Κάννον.

Περνώντας από την κεντρική Πύλη του Ναού θα περπατήσουμε κατά μήκος της Νακαμίσε-Ντόρι! Είναι απορίας άξιο πώς σ' ένα δρομάκι 250μ χωράνε αιώνες, σουβενίρ και γαστρονομία... κιμονό, μάσκες No, σπαθιά Σαμουράι, γκραβούρες, το παρελθόν λεπτοκαμωμένο από πενάκι, κούκλες μπουνράκου, κι ανάμεσα καντίνες με yakitori, σουβλάκι γιαπωνέζικο δηλαδή και tempura, πιο δίπλα αραδιασμένες στη σειρά πιατέλες με takoyaki... Θα δώσουμε λίγο χρόνο εδώ για να τσιμπήσουν κάτι όσοι θέλουν Ευκαιρία για Tabearuki, φαγητό στο χέρι και στο πόδι είν' αυτό, έχουν και οι Γιαπωνέζοι τα βρώμικά τους κι ας λάμπουν όλα γύρω.

Μία εκπληκτική πόλη, το φαινόμενο που λέγεται Τόκυο!

Συνεχίζουμε με το **Εθνικό Μουσείο του Τόκυο**, ένα εμβληματικό Μουσείο! Είναι το παλαιότερο και μεγαλύτερο εθνικό μουσείο στην Ιαπωνία. Σύμβολο Μιας Νέας Εποχής για τούτη εδώ τη χώρα, στην καρδιά του καταπληκτικού πάρκου Ουένο εγκαινιάστηκε στα τέλη του 19^{ου} αιώνα από τον ίδιο τον Αυτοκράτορα Μειτζί, τον πρώτο ουσιαστικά αυτοκράτορα με το τέλος της Εποχής των Σογκούν!

Ένα σύμπλεγμα πολλών κτιρίων με συλλογές από την Κίνα, την Κορέα, την κεντρική και νοτιοανατολική Ασία, την Αίγυπτο αλλά εμείς θα εστιάσουμε στην Τέχνη του τόπου που ήρθαμε να γνωρίσουμε... Πάνω από 10.000 εκθέματα, βρισκόμαστε στο μεγαλύτερο Μουσείο Ιαπωνικής Τέχνης... Κεραμικά, αγάλματα, σπαθιά, πανοπλίες, κιμονό και παραδοσιακές μάσκες, έργα ζωγραφικής, έργα ξυλογραφίας... Η Απόλυτη Ομορφιά του Παρελθόντος!

Τώρα θα κάνουμε το δικό μας ρεκόρ και είναι αυτό πράγματι για να προστεθεί σε βιογραφικό: «Φωτογραφήθηκα με τον πιο πιστό σκύλο του κόσμου, τον Χατσίκο κι ύστερα διέσχισα τη Σιμπούγια, την πιο πολυσύχναστη διάβαση του κόσμου επίσης»!

Κάπου εδώ θα τελειώσει αυτή η πρώτη μέρα που έκρυβε κι άλλη μέσα της.

Είναι ώρα να πάμε στο ξενοδοχείο. Θα πάρουμε τα δωμάτιά μας, λίγη ξεκούραση και θα βγούμε για δείπνο. Ο συνεργάτης μας ετοίμασε ένα γαστρονομικό καλωσόρισμα στην Άλλη Πραγματικότητα της σπουδαίας χώρας.

Μετά το δείπνο, στο ξενοδοχείο, θα πάρουμε τα δωμάτιά μας κι όποιος θέλει ακολουθεί για μικρό περίπατο στην περιοχή. Οι πρώτες εικόνες της φωταγωγημένης πόλης.

Διανυκτέρευση

3^η ΜΕΡΑ-ΤΟΚΥΟ: ΝΑΟΣ ΜΕΙΤΣΙ - ΚΗΠΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟΥ - DIGITAL ΜΟΥΣΕΙΟ - ΟΔΑΙΒΑ- ΓΙΝΖΑ

Αφύπνιση, πρωινό και ξεκινάμε! Ακόμα και πίσω απ' τα τζάμια του λεωφορείου νιώθεις έξω την ατμόσφαιρα να σφύζει από ενέργεια!

Πρώτα θα επισκεφτούμε το **Ναό Meiji**. Ένα ακόμα θαύμα, μπροστά μας, πάμε να ξεναγηθούμε στον εκπληκτικό Ναό που είναι αφιερωμένος στον αυτοκράτορα Μειτζί, τον άνθρωπο που έθεσε έναν μεγάλο στόχο, να εκσυγχρονιστεί η Ιαπωνία χωρίς να χάσει την ψυχή της, κιμονό και κινητό μαζί... Και τα κατάφερε γι' αυτό και αναφέρεται στην ιαπωνική Ιστορία ως Μειτζί ο Μέγας!

Κι από κει στους κήπους του **Αυτοκρατορικού Παλατιού**, το απόλυτο παράδειγμα του πώς αντιλαμβάνονται οι Ιάπωνες το μίνιμαλ και την απλότητα. Περίφημος ο τρόπος να διαμορφώνουν τους κήπους τους, σα να σμιλεύουν το ψυχογράφημά τους είναι, πρώτα το πρακτικό και λειτουργικό κι ύστερα το φανταχτερό, άλλη πραγματικότητα, άλλος κόσμος, άλλη η δομή του μυαλού, καλά κάναμε και ήρθαμε ψιθυρίζουμε όλοι μέσα μας...

Επόμενος σταθμός, μια μοναδική ακόμα επίσκεψη στο **Digital Μουσείο** της πόλης. Μια έκπληξη-δώρο του συνεργάτη μας. Μια μοναδική συλλεκτική στιγμή εμπνευσμένη από τη «Γιαγιά της Μοντέρνας Τέχνης», τη Γιαγιόι Κουσάμα.

Κι από κει, μετά από τόση digital Ομορφιά περνάμε τώρα απ' την περιοχή Ακιχαμπάρα, την πιο digital περιοχή του κόσμου, εκεί παρουσιάζεται και πρωτοκυκλοφορεί κάθε τελευταία λέξη της τεχνολογίας κι από κει στην **Odaiba**, πάνω σε τεχνητό νησί. Εκεί παν όλοι για ψώνια και διασκέδαση! Εκεί συχνάζουν οι νέοι κι όσοι νιώθουν νέοι... Δουλειά, δουλειά, δουλειά, ναι αυτό είναι κυρίως ο σύγχρονος γιαπωνέζος, ένας εργασιομανής αλλά όταν βγει...

Κι από κει συνεχίζουμε, δεν έχουμε χρόνο για χάσιμο, θα πάμε στον εμπορικό δρόμο της **Γκίνζα**, το δρόμο με τα ακριβά καταστήματα και τα κομψά καφέ...

Από σήμερα μπορούμε να βάλουμε στο βιογραφικό μας πως πατήσαμε στον ακριβότερο δρόμο του κόσμου!!! Ναι... update στο C.V μας άφοβα. Ο ακριβότερος δρόμος του κόσμου είναι αυτός που πατάμε αυτή τη στιγμή, η οδός Γκίνζα!!!!

Σπουδαία πόλη το Τόκυο γι' αυτό και δε χάσαμε δευτερόλεπτο μαζί της.

Δείπνο και διανυκτέρευση

4^η ΜΕΡΑ: ΤΟΚΥΟ - ΝΙΚΚΟ (Ολοήμερη εκδρομή)

Καταπληκτική μέρα κι η σημερινή. Η μία ομορφιά διαδέχεται την άλλη. Σήμερα θα κάνουμε ολοήμερη εκδρομή στο μαγευτικό Νίκκο, πάμε πίσω, στον Ιαπωνικό Μεσαίωνα σήμερα, το Νίκκο ήταν τόπος λατρείας και προσκυνήματος για τη μεσαιωνική Ιαπωνία, σήμερα πια είναι διάσημος τουριστικός προορισμός, αδιανόητο για έναν ξένο να φτάσει ως εδώ και να μην πάει στο Νίκκο.

Μεταξύ άλλων πολλών, η πόλη είναι γνωστή για το Ναό Toshogu, περίφημος ο περίτεχνος τρόπος που διακοσμήθηκε. Είναι το μαυσωλείο του Tokugawa Ieyasu, του ιδρυτή της δυναστείας των Tokugawa που κυβέρνησε την Ιαπωνία για περισσότερο από 250 χρόνια. Βουτιά στη γοητευτική Ιστορία της Ιαπωνίας!

Ως Φεουδάρχη και πολεμιστή τον κρίνει η Ιστορία. Σπουδαίος!

Ως παππούς όμως, μάλλον ακόμα σπουδαιότερος καθώς ο εγγονός του, το 1634 (για να ξέρουμε και για ποια εποχή μιλάμε), του έχτισε το σπουδαίο Μαυσωλείο που θα επισκεφτούμε σήμερα. Σπουδαίος παππούς, ίσως γιατί δεν προσπάθησε να κάνει τον πατέρα βάζοντας όρους και όρια, αυτά είναι δουλειά των γονιών, άλλος ο ρόλος του παππού και της γιαγιάς!

Με το τέλος της ξενάγησης στο ναό και το μαυσωλείο, θα κάνουμε δώρο στον εαυτό μας περίπατο σ' αυτό το υπέροχο φυσικό τοπίο που περιβάλλει τη Λίμνη Chuzenji.

Κι ύστερα λίγο πιο κει μας περιμένει άλλη ομορφιά!!! Θα πάμε στον καταρράκτη Kegon. Απ' τη μία 100 μέτρα ύψος, απ' την άλλη το όλο περιβάλλον γύρω, τον καθιστούν έναν από τους τρεις πιο εντυπωσιακούς καταρράκτες της Ιαπωνίας. Τρέχουν τα νερά σχεδόν με την ταχύτητα και την ορμή του μυαλού, μυαλό, ψυχή και σώμα απαλλάσσονται από τοξίνες χρόνων πολλών συσσωρευμένες, ομορφιά παντού γύρω μας...

Στιγμές που θα θυμόμαστε για πάντα και είναι μόνο η αρχή του ταξιδιού...

Επιστρέφουμε στο Τόκυο.

Δείπνο και διανυκτέρευση

5^η ΜΕΡΑ: ΤΟΚΥΟ - ΧΑΚΟΝΕ - ΜΑΤΣΟΥΜΟΤΟ

Μετά το πρωινό φορτώνουμε τις μεγάλες βαλίτσες και αναχωρούμε από το Τόκυο με τελικό προορισμό το Ματσουμότο Σ' αυτό το όμορφο άγνωστο Ματσουμότο θα καταλήξουμε σήμερα αλλά μέχρι να φτάσουμε ως εκεί, μάς περιμένει ομορφιά απερίγραπτη!

Άφιξη στο Χακόνε! Στο Θρυλικό Χακόνε, φυσάει ένα ανεπαίσθητο αεράκι, το νιώθουμε στο πρόσωπο και στα νερά της λίμνης, ηφαίστειο απέναντι σα γίγαντας μας κοιτάζει, αίσθηση μαγική, ανάμνηση πραγμάτων που δε ζήσαμε ποτέ κι όμως, κάτι οικείο περιβάλλει στις αισθήσεις μας... Τα στοιχεία της φύσης όλα μαζί... Αέρας και φωτιά και νερό...

Θα κάνουμε πρώτα μια μικρή κρουαζιέρα στη Λίμνη Ashi έχοντας για φόντο και σκηνικό τη Θρυλική χιονισμένη κορυφή του Όρους Φούτζι. Τη λίμνη που τώρα πλέουμε τη δημιούργησε ο κρατήρας του ηφαιστείου Χάκονε πριν από 3000 χρόνια, τότε εξερράγη για τελευταία φορά.

Κι όμως, δεν τελειώνει εδώ η συγκλονιστική εμπειρία της ημέρας. Θα κάνουμε κάτι ακόμα πιο εντυπωσιακό. Θα διασχίσουμε την κοιλάδα Owakudani... Κυριολεκτικά αιωρούμενοι, ιπτάμενοι άνθρωποι μαγεμένοι, πετάει-πετάει ο Άνθρωπος πάνω απ' την ομορφιά του κόσμου, μέσα από την καμπίνα ενός ειδικού τελεφερίκ απολαμβάνουμε το μπλε της λίμνης, το πράσινο των δέντρων, το συχνά όλο το χρόνο χιονισμένο κατάλευκο κρατήρα του μαύρου ηφαιστείου και τις δεκάδες ενεργές θειούχες πηγές κατάσπαρτες στη θέα των ματιών μας... Αιωρούμενοι Θεατές και Πρωταγωνιστές μαζί της ίδιας μας της ζωής... Αέρας και φωτιά και νερό... Ποιος να το 'λεγε ότι θα μας αξίωνε η ζωή να φτάσουμε ως εδώ και ν' αγναντεύουμε τώρα το Θρυλικό όρος Φούτζι!

Χαίρε Αίτνα! Χαίρε Βεζούβιε!

Χαίρε Κρακατό!

Χαίρε Πινατούμπο!

Χαίρε Θήρα!

Χαίρε και συ Φουτζιγιάμα,

Χαίρε Προμηθέα και Μύθοι Ανατολής και Δύσης που μας αναθρέψατε και μας ταξιδέψατε όταν δεν μπορούσαμε.

Μια φωτογραφία όλοι μαζί, για τη Μνήμη και για την Τύχη που μας ένωσε ετούτες τις μέρες σε μια χώρα που θα μπορούσε να είναι άλλος πλανήτης!

Κλικ. Φλας!

Μετά απ' αυτό τίποτα από μας δε χρειάζεται κάτι παραπάνω. Αναχωρούμε για Ματσουμότο. Άφιξη. Τακτοποίηση στα δωμάτιά μας και συναντιόμαστε για δείπνο στο εστιατόριο του ξενοδοχείου. Όποιος θέλει ακολουθεί για νυχτερινό περίπατο σ' αυτή την πόλη πέρασμα στην πορεία μας προς την Καναζάουα.

Διανυκτέρευση

6^η ΜΕΡΑ: ΜΑΤΣΟΥΜΟΤΟ - ΤΑΚΑΓΙΑΜΑ - ΚΑΝΑΖΑΟΥΑ

Πρωινό, αφήνουμε στο λεωφορείο τη μικρή χειραποσκευή μας και πάμε όλοι μαζί μια βόλτα ως το περίφημο Κάστρο της πόλης.

Οι Ιάπωνες το συγκαταλέγουν ανάμεσα στα ομορφότερα και πληρέστερα κάστρα της χώρας. Σπάνιο, καθώς είναι hirajiro, χτισμένο δηλαδή σε πεδινό έδαφος σε αντίθεση με τη συντριπτική πλειοψηφία των κάστρων της χώρας ολόκληρης που για λόγους στρατηγικής, χτίστηκαν σε λόφους ή βουνά.

Όλη η γοητεία αυτού του Κάστρου είναι εξωτερική κι έτσι κι εμείς θα το απολαύσουμε. Το Κάστρο «Μαύρο-Κοράκι», έτσι το λένε οι Ιάπωνες και τίποτα δε βαφτίζουν χωρίς λόγο. Ένα μυστηριώδες Μαύρο-Κάστρο δώρο στη μνήμη μας!

Κι αμέσως μετά αναχωρούμε γιατί και η σημερινή μέρα θησαυρούς μάς επιφυλάσσει.

Πάμε πίσω σήμερα, πίσω στο χρόνο πίσω, πάμε στην Τακαγιάμα κι από κει στην Καναζάουα! Αυτό το ταξίδι δε θέλαμε να «πιάσει» απλά τα «SOS», Τόκυο, λίγο Κιότο και Οσάκα, βάλε και ολίγη Χιροσίμα κι επιστροφή... Ούτε απ' την άλλη χρειάζονται 20 μέρες ταξιδιού, για να μη μείνει η επαφή με μια χώρα στο επίπεδο του φλερτ, να γίνει Σχέση...

Αυτό που χρειάζεται είναι δουλειά και αφοσίωση, να εντοπίσει κανείς το DNA του τόπου που προτείνει και καλεί ανθρώπους να τους τον αποκαλύψει...

Αυτό έκανε ο συνεργάτης μας γι' αυτό και οι επόμενες τέσσερις μέρες είναι ένα στολίδι του ταξιδιού.

Θα δούμε όλες τις Ιαπωνίες. Ασφαλώς την τελευταία λέξη της τεχνολογίας και της Αρχιτεκτονικής σε Τόκυο και Οσάκα αλλά από σήμερα και για 4 μέρες θα χαθούμε στην Αρχαία Ιαπωνία, στις περιοχές που πιο πολύ απ' όλες κρατούν όρθια και ζωντανή την παράδοση.

Άφιξη στην Τακαγιάμα

Φτάσαμε στην αντίζηλο του Κιότο. Όμορφη!!!!

Σα να γυρίζουμε το ρολόι πίσω, πολύ πίσω, στην παλιά Ιαπωνία, στη Χρυσή Περίοδο EDO... Τότε που η Τακαγιάμα ήταν σα μια πλούσια πριγκίπισσα... Είχε μαζέψει στα πόδια της πλούσιους εμπόρους, όσους διψούσαν για επιτυχία και πλούτο, μην το υποτιμούμε, έχει τη γοητεία του και το εγχείρημα απόκτησης πλούτου, είναι ένας τρόπος κι αυτός να μεγαλώνουμε.

Είναι μία απ' τις πόλεις που πιο πολύ έσωσαν τις αρχαίες παραδόσεις της Ιαπωνίας. Ίσως γιατί το χειμώνα παγώνουν όλα γύρω της και απομονώνεται... Κρύο φριχτό γύρω απ' την Τακαγιάμα το χειμώνα, ας πούμε πως η μοναξιά και η απομόνωση έχουν και ευεργετικές συνέπειες...

Θα διασχίσουμε την οδό Sanmachi, σα δρόμος-μουσείο ο Sanmachi, σπίτια παλιά, εργαστήρια χειροτεχνίας, παλαιοπωλεία, αρχαία καταστήματα, σχεδόν αρχαία καφέ κι αρχαία σουβενιράδικα δίπλα σε έξοχα διατηρημένα αποστακτήρια σάκε, δρόμοι-μουσεία, σπίτια-μουσεία, μερικά λειτουργούν πράγματι ως μουσεία, μπορεί να μπει κανείς και να δει πώς είναι από μέσα τα σπίτια ξένων ανθρώπων...

Χρόνος για καφέ ή/και σάκε κι ύστερα θ' αφήσουμε πίσω μας την παλιά πόλη και πάμε τώρα στα περίχωρά της, πάμε για να επισκεφτούμε ένα απίθανο Μουσείο, το Matsuri no Mori!

Σχεδόν όλα του τα εκθέματα σχετίζονται με το Φεστιβάλ της Τακαγιάμα, ένα από τα τρία πιο σπουδαία φεστιβάλ της Ιαπωνίας. Άρματα έργα Τέχνης που μέσα τους κρύβουν άλλα έργα Τέχνης με τη σειρά τους, τις περίφημες Μαριονέτες που χρειάζονται οχτώ και δέκα άνθρωποι να τις κινήσουν, όχι σαν και μας που μας κινεί με το μικρό της δαχτυλάκι η ανάγκη...

Κινούμαστε ανάμεσα σε άρματα και γιγάντιες μαριονέτες, τέτοιες στιγμές λες καλύτερα να ήμουν από ξύλο, να 'μουν μαριονέτα, λιγότεροι θα με χειραγωγούσαν, να 'μουν από πέτρα να μην πονάω, να 'μουν από χρυσό να στέκονται όλοι προσοχή μπροστά μου! Ξύλο και πέτρα και χρυσός... όπως όλα γύρω μας εδώ στην Τακαγιάμα... Άρματα-Κάστρα ολόκληρα, μαριονέτες karakuri, τύμπανα taiko, τα μεγαλύτερα τύμπανα του κόσμου... Ιαπωνίας... Matsuri no Mori... karakuri... taiko... είμαστε στην καρδιά της!

Εδώ ο συνεργάτης μας ετοίμασε για τους φίλους της μια Ωραία Στιγμή, ένα ελάχιστο αντίδωρο στην εμπιστοσύνη που εισπράττει από πολυταξιδεμένους ανθρώπους: **τελετή τσαγιού!** Απίθανη στιγμή, αιώνων ρουτίνα για τούτες τις μυθικές γυναίκες, πρωτόγνωρη εμπειρία για μας που ο κόσμος μας είναι άλλος.

There is so much beauty in the world!

Κι ύστερα αναχωρούμε για άλλη μια αξέχαστη εμπειρία. Προχωρούμε πιο βαθιά στην καρδιά της Ιαπωνίας, να νιώσουμε την ενδοχώρα, τα χωριά της, είναι άλλη η όψη των ανθρώπων στα χωριά, είναι σα να 'χουν με τον έρωτα άλλη σχέση, είναι σαν η επαφή τους με τη φύση να βάζει το χέρι της και να χαρίζει λίγη από τη Μέσα Ελευθερία...

Επόμενη στάση και επίσκεψη το Shirazawago, σα να μπήκαμε μέσα σε γκραβούρα, σαν ένα έργο τέχνης που έσωσε το παρελθόν, αυτό βλέπουν τα μάτια μας. Ένα χωριό που σώθηκε επειδή είχε χαθεί, ναι, όπως ακριβώς το λέμε, σώθηκε επειδή χάθηκε, ένα χωριό κατάσπαρτο με τα παραδοσιακά gassho-zukuri, τα αγροτόσπιτα των Ιαπώνων αιώνες τώρα. Παγκόσμια Πολιτιστική Κληρονομία της Ουνέσκο σήμερα. Gassho-zukuri σημαίνει «τα χέρια που προσεύχονται», κι όταν βρέχει, τα χέρια γίνονται μάτια και τα νερά δάκρυα... Δεν έχουν την ευκαιρία άνθρωποι πολλοί να φτάσουν ως εδώ γι' αυτό και είμαστε ευγνώμονες στη ζωή.

Αναχώρηση με τελικό προορισμό πια την Καναζάουα.

Άφιξη, παίρνουμε τα δωμάτιά μας και ραντεβού για δείπνο. Μετά από μια υπέροχη μέρα καλύτερα να μη μπει καμιά άλλη εικόνα μέσα μας. Μόνο το δείπνο.

Συγκλονιστικά πράγματα μάς έδωσε και σημερινή ημέρα. Στέγες σα χέρια που προσεύχονται, τσάι που προσφέρεται σα φιλή ζωής, άρματα γεμάτα αιώνες, μαριονέτες που μας μοιάζουν...

Υψώνουμε τα ποτήρια... Σ' όσα έχουν όμοια... άνθρωποι και μαριονέτες!

Στους ξεναγούς μαριονέτες. Αυτό είναι ένας ξεναγός, μια μαριονέτα στα χέρια της ανάγκης του να διηγηθεί ιστορίες με σάρκα και οστά... Ώσπου φτάνει μια στιγμή που δεν ξέρεις πια αν, φτιάχνεις εσύ τις ιστορίες ή εκείνες σε διαμόρφωσαν;

Όπως το φεγγάρι όταν βυθίζεται στα γαλανά νερά μιας λίμνης, βρίσκεται ακόμα στον ουρανό ή εκεί που το βλέπουμε;

Διανυκτέρευση

7^η ΜΕΡΑ: ΚΑΝΑΖΑΒΑ - ΨΑΡΑΓΟΡΑ ΟΜΙΧΟ - ΟΙΚΙΑ ΣΑΜΟΥΡΑΙ ΝΟΜΟΥΡΑ ΚΕ - ΚΑΣΤΡΟ ΚΑΝΑΖΑΒΑ ΚΑΙ ΚΗΠΟΣ ΚΕΝΡΟΚΥΕΝ - ΗΙΓΑΣΗ ΤΣΑΥΑ ΓΑΙ

Πρωινό και ξεκινάμε τη γνωριμία με την πόλη που μας φιλοξενεί. Πρώτα θα πάμε σε μια απ' τις πιο παραδοσιακές ψαραγορές του κόσμου, ναι του κόσμου ολόκληρου: την Ομίχο, φρέσκα θαλασσινά παντού, πάνω από 300 χρόνια ταΐζει αυτή η αγορά τον κόσμο, απ' την περίοδο Edo ήταν ήδη γνωστή η Ομίχο! Όστρακα κινούνται νωχελικά σα να κάνουν στριπτίζ πετώντας από πάνω τους το πέτρινο πέπλο, επιθετικοί αστακοί μας προκαλούν κάνοντας βήματα προς την πλευρά μας, καβούρια μοιάζουν να μας αποφεύγουν, πάνε προς τα πίσω κι απομακρύνονται, караβίδες κοιτάζουν κατάματα ανθρώπους και ικετεύουν να μην τις φάνε ζωντανές τουλάχιστον... Απ' την περίτεχνη κουζίνα των Βάσκων ως τη σούσι απλότητα της γιαπωνέζικης, μεσολαβεί μόνο θέληση να ταξιδέψει κανείς σε άλλες πραγματικότητες.

Συνεχίζουμε προς το Κάστρο της Καζανάου, αλλά πρώτα θα κάνουμε μια στάση στους πρόποδες του Κάστρου για να επισκεφτούμε το σπίτι του Σαμουράι Νομούρα-Κε. Ώρα ήταν να μπούμε και σε σπίτι Σαμουράι, από τα σπουδαιότερα αξιοθέατα της περιοχής ετούτο εδώ, η επίσκεψη θα βοηθήσει να ξεκαθαρίσουν στο μυαλό μας και να **ξεδιπλωθούν μπροστά στα μάτια και στην καρδιά μας** ένα σωρό πράγματα σχετικά με τους Θρυλικούς πολεμιστές και την καθημερινότητά τους έξω απ' τα πεδία των μαχών. **Κιμονό, βεντάλιες, σπαθιά, κορμιά, τατουάζ, ομορφιά...**

Τί ήταν οι Σαμουράι και τί απέμεινε απ' αυτούς...;

Επόμενος σταθμός, το Κάστρο Καναζάου! Αιώνες ήταν έδρα της πανίσχυρης οικογένειας των Maeda, πάντα υπήρχαν πανίσχυρες οικογένειες, και τώρα υπάρχουν σε κάθε σημείο της γης... Θα επισκεφτούμε εσωτερικά το Κάστρο και είναι αυτό μια σπουδαία ευκαιρία για να κατανοήσουμε τί είναι η «παραδοσιακή στρατιωτική αρχιτεκτονική» στην Ιαπωνία. Μετά την επίσκεψη στο κάστρο, μετά από τόσο πόλεμο, σπαθιά, συγκρούσεις και ίντριγκες, θα προσφέρουμε στον εαυτό μας ανείπωτη ομορφιά... Θα περπατήσουμε στους κήπους Kenrokuen.

Μ' όσα θα δουν τα μάτια μας εδώ, θα πούμε «δικαίως θεωρείται ο ομορφότερος κήπος της Ιαπωνίας».

Απίθανο το κάλλος! Χέρια ανθρώπινα έφτιαξαν αυτόν τον παράδεισο, μπορεί κι ο Άνθρωπος να κάνει παραδείσους, μια ανάσα απ' τη κόλαση της Χιροσίμα ένας παράδεισος! Μόνο ο Άνθρωπος ξέρει να ακροβατεί τόσο ιδανικά ανάμεσα στο Καλύτερο και το Χειρότερο.

Γέμισε η ψυχή μας ομορφιά, όμως, έχουμε κάτι να δούμε ακόμα... Πάμε στο Higashi Chaya gai. Πάμε να δούμε ένα ειδικό εστιατόριο, πάμε να δούμε πού διασκέδαζαν την περίφημη περίοδο Edo, όσοι ασφαλώς μπορούσαν να διασκεδάσουν... Πάμε εκεί που έπαιζαν τη μουσική τους και χόρευαν μπροστά σε πεινασμένα αρσενικά μάτια θρυλικές γκέισες... Αυτό είναι η ΙΑΠΩΝΙΑ!!!

Αυτό ήταν στη φαντασία μας πριν έρθουμε κι αυτό ακριβώς βρήκαμε. Τόπος μυστικής συνάντησης φαντασίας και πραγματικότητας η Ιαπωνία! Αυτό είναι!

Απόγευμα ελεύθερο για να φτιάξει ο καθένας με το μυαλό του τη γκέισα και το σαμουράι που του ταιριάζει.

Ακούγεται ποδοβολητό αλόγων... Απ' το παράθυρο του δωματίου μας βλέπουμε τον Βασιλιά Ληρ του Ακίρα Κουροσάβα να τρέχει προς εμάς...

Δείπνο και διανυκτέρευση

8^η ΜΕΡΑ: ΚΑΝΑΖΑΟΥΑ - ΚΙΟΤΟ

Τρεις νύχτες μόνο...

Τρεις έμειναν!

Είναι απίθανο αυτό που συμβαίνει με το χρόνο όταν είμαστε καλά; Μια βδομάδα τώρα, βήμα-βήμα, ώρα με την ώρα, σε κάθε μας κίνηση μια άλλη κίνηση συμβαίνει μέσα μας, σιωπηλά κι ανεπαίσθητα, μια Ιαπωνία οικοδομείται στην ψυχή του καθενός, διαφορετική στον καθένα, κομματάκι-κομματάκι σα λέγκο συναρμολογείται μέσα μας ο Σαμουράι κι η Γκέισα που κάποτε ερήμην μας ερωτευτήκαμε, ναι γι' αυτό είμαστε εδώ, κάτι απ' αυτή τη χώρα το αγάπησε κάποτε το Ένστικτο και μας οδήγησε τώρα ως ετούτα τα μέρη.

Ένας Αρχαίος Άγνωστος Κόσμος μέσα μας και συγχρόνως ό,τι πιο σύγχρονο μπροστά μας, απλώνουμε το χέρι σε οθόνη επαφής κι ο Σαμουράι τραβάει το σπαθί... Πατάμε delete μετά restart κι η Γκέισα ξετυλίγει τελετουργικά το κιμονό της, αφήνει το Όμπι πάνω στο πληκτρολόγιο... Τυφλό αλάνθαστο σύστημα το ένστικτο... Το αρχαιότερο και το πλέον σύγχρονο έρχονται πρόσωπο με πρόσωπο εδώ στη γενέτειρα του Ήλιου!

Ο Βασιλιάς Ληρ του Κουροσάβα έστειλε στράτευμα σήμερα να μας συνοδεύσει ως το Κιότο.

Πρωινό κι αμέσως μετά φορτώνουμε τις βαλίτσες στο πούλμαν και αναχωρούμε για την παλιά αυτοκρατορική πρωτεύουσα, μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα το Κιότο ήταν πρωτεύουσα αλλά σε μια στροφή του αιώνα, τα νιάτα τού Τόκιο εκθρόνισαν τη γηραιά πόλη των γκεϊσών.

Με την άφιξη, δε χάνουμε ούτε λεπτό, πάμε κατ' ευθείαν να γνωρίσουμε όσο πιο πολλά μπορούμε απ' τη μυθική πόλη!

Πρώτα όμως θα πάμε στο μαγικό λόγο και θα επισκεφτούμε ένα από τα διασημότερα μνημεία της Ιαπωνίας, το **Φουσίμι-Ινάρι**... Εκείνο το μνημείο με τις χιλιάδες πύλες, τα χιλιάδες πορτοκαλί Τορίι που ξεχύνονται στο χώρο και στο χρόνο καθώς ο φακός εστιάζει να κλείσει μέσα του τη στιγμή. Η Ιστορία και η Οικονομία της Ιαπωνίας έγιναν εδώ σ' αυτόν το λόφο μνημείο.

ΦΛΑΣ!

Κι ύστερα επίσκεψη στο Ναό Kiyomizudera, έναν από τους πιο γνωστούς και αγαπημένους λατρευτικούς χώρους όλης της χώρας. Από το 780 μ.Χ. στέκεται δίπλα στον καταρράκτη Otowa... Λένε πως είναι Ιερά τα Νερά του, αν πιεις, θα ζήσεις τη ζωή σου ολόκληρη λένε...

Τί είναι ολόκληρη ζωή αλήθεια; Αφού ποτέ δε φτάνει...

Κινούμαστε σε κάθε γωνιά του ναού... Η ξύλινη οροφή του είναι ένα έργο τέχνης. Κοιτάς από ψηλά... Στο βάθος φαίνεται το Κιότο. Από κάθε του γωνιά η θέα είναι διαφορετική και πάντα εκπληκτική... Από τούτο το παράθυρο φαίνεται το δάσος με τους σφενδάμους και τις κερασιές.

Επίσκεψη στο Ναό, προσευχή στην Ομορφιά κι ύστερα κατευθείαν στο μπαρ το Ναυάγιο, στη Gion τη διασημότερη συνοικία γκεϊσών όλης της Ιαπωνίας, του Κόσμου όλου τη διασημότερη... Άγιες Γκέισες στο δρόμο... Νά η Αγία Atsuko, νά και η Hikaru και η Tomoyo... ... Η Γκέισα των Γκεισών... η Αγία Yukil!

Εδώ κυκλοφορούν ΓΚΕΙΣΕΣ, όχι γυναίκες μεταμφιεσμένες σε γκέισες! Είμαστε στην καρδιά της Παλιάς Ιαπωνίας, στην καρδιά της Παράδοσης αιώνων. Καλώς ήρθαμε στη Gion! Γύρω μας πλήθος μικρών καταστημάτων, εστιατορίων, τείποτείων, γκέισες παντού προσφέρουν τις υπηρεσίες τους... Γκέισες παντού πάνε κι έρχονται... Carpe Diem! There is so much beauty in the world!

Σήμερα λέμε ξανά στον εαυτό μας: «τι καλά που έκανα και πήρα την απόφαση να κάνω αυτό το σπουδαίο ταξίδι»!

Χρόνος ελεύθερος

Ραντεβού για δείπνο

Διανυκτέρευση

9^η ΜΕΡΑ: ΚΙΟΤΟ - ΑΓΟΡΑ NISHIKI - ΝΑΟΣ KINKAKUJI - ΑΛΣΟΣ ΜΠΑΜΠΟΥ ARASHIYAMA - ΓΕΦΥΡΑ TOGETSUKYO - ΚΑΣΤΡΟ NIJO - ΚΙΟΤΟ

Πώς να ταξιδέψει κάνεις στην Ιαπωνία χωρίς ν' αναρωτιέται σε κάθε του βήμα πόση ομορφιά υπάρχει στον Κόσμο...

Πώς να μην είναι ευγνώμων σε κάθε στιγμή με κάθε μία απ' τις πέντε αισθήσεις, ευγνώμων για όσα βλέπει, μυρίζει, ακούει, γεύεται κι αγγίζει, ευγνώμων για τη ζωή... Ετούτο εδώ το ταξίδι οικοδομεί μέσα μας την Αυτοκρατορία των Αισθήσεων!

There is so much Beauty in World...

Οι μέρες τελειώνουν και φαίνεται πως πέτυχαν το σκοπό τους, θα φύγουμε γεμάτοι με ερωτήσεις κι ερωτηματικά, όχι σαν κάτι τουρίστες και μισούς με έτοιμες στρογγυλοποιημένες απαντήσεις. Ερωτηματικά μόνο...

Ποιος ο σύγχρονος ξεπεσμένος Σαμουράι;

Ποιος ο ρόλος του στη σύγχρονη ιαπωνική κοινωνία;

Τί είναι ένας Γιάκουζα;

Πόση διαστροφή μπορεί να έχει ο ξεπεσμός σε μια χώρα που το καθετί είναι μια τελετουργία;

Ποιοι τύποι ανδρών Γιαπωνέζων υπάρχουν;

Ποιος κάνει κουμάντο στο σπίτι;

Ο άντρας ή η γυναίκα;

Ο πατέρας ή ο παππούς όταν ζουν στο ίδιο σπίτι;

Η πεθερά ή η νύφη;

Είναι βίαιος ο Γιαπωνέζος;

Είναι κεφάλι αγύριστο ή κλαράκι μπαμπού που γέρνει όπου φυσάει η επιθυμία της γυναίκας του;

Κάνει ακόμα χαρακίρι και τί θα ήταν σήμερα λόγος άξιος για τέτοια πράξη;

Το βλέμμα το χαμηλωμένο των γυναικών στην Ιαπωνία, είναι ένα Προσωπείο Παράδοσης αιώνων; Είναι υποκρισία; Είναι σεμνότητα; Είναι φόβος και αποδοχή υποταγής στο αρσενικό;

Όλα τελετουργικά... Το τσάι, το φαγητό, ο θάνατος... Υπάρχει και για τον Έρωτα κάποια τελετουργία; Υπάρχει τρόπος συγκεκριμένος για να συναντηθούν τα κορμιά πίσω απ' το byōbu, πίσω απ' τα γιαπωνέζικα παραβάν;

Χιλιάδες ερωτήσεις εκτός από το στείο και ανέμπνευστο «πόσα παίρνουν οι Γιαπωνέζοι το μήνα».

Τί να τα κάνουμε τα γιεν και τους αριθμούς αν δεν ανακαλύψουμε πρώτα τις λέξεις που σας ορίζουν;

Ένα απ' τα παραμύθια που λένε οι γιαγιάδες στα εγγόνια τους λίγο πριν σβήσει το φως στο παιδικό δωμάτιο του Κιότο, αυτό θέλουμε να πάρουμε μαζί μας, αυτό και όσα δε λέγονται συνήθως στα λεωφορεία του κόσμου...

Πρωινό και ξεκινάμε για μια δεύτερη ξενάγηση στο Κιότο. Πρέπει να τη γνωρίσουμε όσο πιο ουσιαστικά γίνεται αυτή τη μαγική πόλη.

Πρώτη στάση στην περίφημη αγορά Nishiki, «Η Κουζίνα του Κιότο», έτσι τη λένε, γεμάτη χρώματα και αρώματα από πράματα και θάματα που πρώτη φορά βλέπουν τα μάτια μας...

Συνεχίζουμε προς το βόρειο Κιότο μετά, τώρα θα επισκεφτούμε το Ναό Kinkakuji, το «Χρυσό Περίπτερο», του οποίου οι δύο όροφοι είναι πλήρως καλυμμένοι από φύλλα χρυσού.

Πριν γίνει Ναός και χώρος Ιερός ήταν σπίτι με όλα τα ανθρώπινα, ήταν το σπίτι του shogun Ashikaga Yoshimitsu και λίγο πριν κλείσει τα μάτια του για πάντα το δώρισε στην αίρεση Rinzai. Ευκαιρία να μιλήσουμε για Δόγμα και για Αίρεση. Στην Ιαπωνία αλλά και στη ζωή γενικά.

Αυτή η δεύτερη και τελευταία μέρα στο Κιότο δε σταματάει να μας προσφέρει μαγικές στιγμές.

Η επόμενη μας περιμένει στα δυτικά περίχωρα της πόλης, πάμε να νιώσουμε τί σημαίνει μπαίνω σε δάσος από μπαμπού, πάμε στο υπέροχο Arashiyama... There is so much Beauty in World...

Θα περπατήσουμε στη γέφυρα Togetsukyo, σε όλη την περιοχή της Arashiyama αυτή η γέφυρα είναι το ιδανικό σημείο για ν' απολαύσει κανείς τις χίλιες αποχρώσεις του πράσινου και του κόκκινου στα φύλλα των δέντρων. Οι πλαγιές των βουνών γύρω μας γράφουν ιστορία μέσα μας...

Τελευταίο αξιοθέατο για σήμερα το Κάστρο Nijo. Απ' το 1603 που στάθηκε στα πόδια του και τί δεν είδαν τα παράθυρά του και τί δεν άκουσαν οι τοίχοι του... Από τον 1ο shogun του Κιότο μέχρι να το πάρει η Ουνέσκο στις λίστες της, δάσος οι ανείπωτες ιστορίες, κάθε κλαδάκι μπαμπού κι ένα ανεκπλήρωτο όνειρο κάποια γυναίκας, κάθε ρίζα, η χαρά του εκπληρωμένου...

Το απόγευμα ελεύθερο αλλά όχι και το βράδυ!

Ετούτη η προτελευταία βραδιά είναι σαν τελευταία κι ο συνεργάτης μας αποφάσισε να βάλει την υπογραφή της. Σχεδίασε για να σας προσφέρει ένα δείπνο-έργο τέχνης!

Ο συνεργάτης μας, παραμονή της επίσκεψης στη Χιροσίμα, σας καλεί σε μια βραδιά μυσταγωγικής τελετουργίας.

Όλα σαν Προσευχή από δω και πέρα. Ετούτη τη βραδιά θα μπορούσαμε να 'χουμε ένα δείπνο κάπου, οπουδήποτε και μετά ο καθένας στο δωμάτιο του για ξεκούραση αλλά το ταξίδι για όσους ταξιδεύουν με το συνεργάτη μνας είναι ιερό γι' αυτό δε θέλουμε τίποτα βιαστικό, καμιά διαδικασία απλής διεκπεραίωσης, όλα σαν προσευχή από δω και πέρα.

Ως μικρό αντίδωρο στην εμπιστοσύνη σας, κλείσαμε χώρο ιδιωτικό για τους μύστες μας, για σας, σε μια έπαυλη, σ' ένα γιαπωνέζικο αρχοντικό του 1600, εκεί θα δειπνήσουμε απόψε...

Κι επιπλέον, με τη βοήθεια του υπότροφου Τεχνών από το Ίδρυμα Hitachi (Hitachi Foundation, Kyoto), με τη βοήθεια, την αγάπη και τη μεσολάβηση του καθηγητή Anton Juan, ο συνεργάτης μας ήρθε σ' επαφή με «Κοινότητα» γκεϊσών και μια γκέισα θα είναι μαζί μας απόψε για όσα σχεδιάστηκαν. Αν μη τι άλλο για μια φορά στη ζωή μας θα μας σερβίρει το δείπνο γκέισα.

Πρόσωπο με πρόσωπο Ποίηση και Πραγματικότητα!

Απόψε... Στην ιστορία μας, φεγγάρι δεν υπάρχει! Η Λάμψη είναι της Χαράς που νιώθει η Ψυχή.

Όταν τα πράγματα γίνονται με αγάπη, there is so much Beauty in World...

Η μουσική παίζει, η γκέισα τραγουδάει και κινείται τελετουργικά, χορεύει όσο εμείς απολαμβάνουμε δείπνο σε ατμόσφαιρα αλησμόνητη.

Επιστροφή στο ξενοδοχείο και διανυκτέρευση

10^η ΜΕΡΑ: ΚΙΟΤΟ - ΧΙΡΟΣΙΜΑ - ΟΣΑΚΑ

Μόνο στο θέατρο μπορεί να επιδιωχθεί η Κάθαρση; Στη ζωή; Στην Ιστορία;

Υπήρξε Κάθαρση κι απονομή δικαιοσύνης για το έγκλημα που λέγεται Χιροσίμα και Ναγκασάκι;

Να θυμάται ή να ξεχνάει ο άνθρωπος;

Να συγχωρεί αφού πρώτα επιδιώξει Κάθαρση και Δικαιοσύνη ή να τα συγκαλύπτει όλα μέσα του, σα να μην έγιναν ποτέ;

Μετά τη χθεσινοβραδινή μυσταγωγική εμπειρία του δείπνου μας του μυστικού, θα πάρουμε το πρωινό μας και θα παραδώσουμε και πάλι τις μεγάλες βαλίτσες ώστε να μεταφερθούν στην Οσάκα για να κρατήσουμε μόνο τη χειραποσκευή μας ώστε να ταξιδέψουμε άνετα με την ιαπωνική υπερταχεία στη Χιροσίμα, με το περίφημο shinkansen, το bullet train.

Αναχωρούμε για το σιδηροδρομικό σταθμό του Κιότο. Επιβιβάζομαστε στο τρένο που το είπαν «σφαίρα» με προορισμό ένα ορόσημο τής παγκόσμιας Ιστορίας, τη Χιροσίμα.

Επιβιβαστήκαμε στο τρένο. Τρέχει αυτό πιο γρήγορα ή το μυαλό;

Σφαίρα και το μυαλό, bullet mind, θυμάται, ένα γυμνό παιδί να τρέχει στο Βιετνάμ, ένα άλλο σκελετωμένο στην Αφρική γίνεται βορά εντόμων, ένα μανιτάρι φυτρώνει στην καρδιά του μυαλού και τα θολώνει όλα, καμικάζι το μυαλό βομβαρδίζει, ένας γέροντας στο παράθυρο κοιτάζει τη σπορά του, παιδιά που παίζουν στο πλατύσκαλο τη εισόδου του σπιτιού που είδε παιδιά κι εγγόνια να γεννιούνται, θα δει σε λίγο live την Εξαύλωση, τα παιδιά που τώρα παίζουν σε λίγα δευτερόλεπτα θα εξαύλωθούν, η βόμβα εξαφάνισε την ύλη, μόνο η Μνήμη έμεινε... Αυλάκι η Μνήμη να περάσει η Κάθαρση...

Προσωπική ζωή χέρι-χέρι με την Ιστορία, bullet mind, τρέχει το μυαλό, θυμάται ή εφευρίσκει;

Στο βαγόνι της Ιστορίας ανεβαίνει η επιθυμία για Κάθαρση. Κάθεται δίπλα μας και κάτι ψιθυρίζει αλλά κανείς δεν την καταλαβαίνει...

Το τραίνο σταματά. Φτάσαμε στη Χιροσίμα.

Η Ιστορία έγραψε: «... ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος τέλειωσε 9 Μαΐου του 1945», αυτό γράφτηκε και σε σχολικά βιβλία και σε βικιπαίδειες... Ένα μεγάλο ψέμα η Παγκόσμια Ιστορία. Αν τέλειωσε 9 Μαΐου γιατί τότε 3 μήνες μετά, τον Αύγουστο του '45, στις 6 Αυγούστου του 1945, ορθώθηκε το μανιτάρι πάνω από Χιροσίμα... και λίγες μέρες μετά στο Ναγκασάκι... Τί Τέλος του Πολέμου είναι αυτό με δυο βόμβες ατομικές;

Το τρένο σταμάτησε. Το μυαλό είναι αδύνατον, συνεχίζει, υπερταχεία, τρέχει σφαίρα, bullet το μυαλό, τρέχει πίσω, κάνει στάση στην 26η Απριλίου 1937. Γερμανικά ναζιστικά βομβαρδιστικά σηκώνονται από το Μπούργος της Ισπανίας και ισοπεδώνουν τη Γκερνίκα. Το μεγάλο πάρτι των πειραμάτων πάνω σε αμάχους αρχίζει. 6 Αυγούστου 1945, Χιροσίμα. 9 Αυγούστου 1945, Ναγκασάκι.... Αυλαία πειραμάτων, διάλειμμα πολέμου. Ραντεβού στην Κορέα, στο Βιετνάμ, στο Ιράκ, στη Γιουγκοσλαβία, στη Συρία, βουβά ουρλιαχτά, ένα 9χρονο κορίτσι ξανατρέχει γυμνό,

ένα 8χρονο αγόρι κουβαλάει στην πλάτη τον 5χρονο αδερφό του με φόντο το μανιτάρι, Γκερνίκα, Σαράγιεβο, Χιροσίμα, Δίστομο...

Άφιξη

Για πολλούς πραγματοποίηση ονείρου μιας ζωής. Όνειρο για ένα ιδιότυπο προσκύνημα.

Θα δούμε το Θόλο της Ατομικής Βόμβας, ένα πρώην κυβερνητικό κτήριο, ένα από τα λίγα χτίσματα που έμειναν όρθια μετά το βομβαρδισμό της πόλης, σύμβολο πια.

Θα περιηγηθούμε πρώτα στο Πάρκο Ειρήνης, κατάσπαρτο από μνημεία που αφορούν την τραγική ημέρα του βομβαρδισμού κι ύστερα θα επισκεφτούμε το Μουσείο αφιερωμένο σε κείνη την ημέρα του Αυγούστου του '45. Όλα συγκλονιστικά στο Μουσείο μα πάνω απ' όλα κάτι ξεχωρίζει... Θα το δούμε και θα το νιώσουμε μαζί.

Οριγκάμι και προσευχές μαθητών παντού...

Η δύναμη της ζωής είναι και πρέπει να είναι μεγαλύτερη από του θανάτου. Λουλούδια ξαναφύτρωσαν στη Χιροσίμα, άνθρωποι ξαναερωτεύτηκαν κι έφεραν τα παιδιά τους στον κόσμο, συνεχίζουμε όπως ακριβώς κι η ζωή, συνεχίζουμε με προορισμό το μικρό νησάκι Μιγαζίμα, εκεί βρίσκεται ένας απ' τους ιερότερους τόπους του Σιντοϊσμού. Μπροστά μας η γιγαντιαία torii Πύλη, η οποία με τη παλίρροια μοιάζει να επιπλέει στο νερό. Θεωρείται ένα από τα θαύματα της Ιαπωνίας. Μαζί με το Ναό Itsukushima αποτελούν τα κορυφαία αξιοθέατα του νησιού. Ο Ναός είναι χτισμένος σε ένα ορμίσκο και μοιάζει και αυτός να βγήκε βαρκάδα στην επιφάνεια της λίμνης. 30 σχεδόν μέτρα ύοροφης παγόδας ορθώνεται μπροστά στα μάτια μας...

Χρόνος ελεύθερος για χαλάρωση και προσευχή. Ό,τι σημαίνει προσευχή για τον καθένα.

Αργά το απόγευμα επιστροφή στη Χιροσίμα, επιβίβαση ξανά στο bullet train και αναχώρηση για Οσάκα.

Άφιξη και μεταφορά για δείπνο σε εστιατόριο

Ύστερα στο ξενοδοχείο μας. Οι βαλίτσες μας είναι εκεί, μας περιμένουν.

Τακτοποίηση και διανυκτέρευση

Για όποιον θέλει όμως, τελευταία νύχτα είναι, έξοδος στα φώτα της Οσάκα!

Το κεφάλι ακουμπισμένο στο παράθυρο, ιλιγγιώδη όλα, σα μανιτάρια ξεφυτρώνουν οι φόβοι στο μυαλό, η καρδιά είναι πιο γενναία, θέλει ν' αγαπήσει ξανά...

11^η & 12^η ΜΕΡΑ: ΟΣΑΚΑ - ΝΑΡΑ - ΑΘΗΝΑ

Αφύπνιση, πρωινό... Τελευταίο πρωινό αλλά έχουμε μπροστά μας ολόκληρη, κυριολεκτικά ολόκληρη μέρα. Λίγο πριν τα μεσάνυχτα η πτήση μας κι ως τότε δε θα χαθεί ούτε λεπτό αυτού του ταξιδιού. Φορτώνουμε αποσκευές και αναχωρούμε για τη Νάρα, τη πρώτη πρωτεύουσα της χώρας!

Μέχρι την τελευταία στιγμή κάτι σπουδαίο έχει να μας δείξει αυτή η χώρα.

Δεν είναι πόλη τυχαία η Νάρα, είναι πρώτη πρωτεύουσα της χώρας κι ακριβώς λόγω αυτού του ένδοξου παρελθόντος έχει πλήθος θησαυρών να δείξει σ' όποιον αποφασίσει να πάει ως εκεί. Μεταξύ άλλων, κάποιους από τους μεγαλύτερους και παλαιότερους βουδιστικούς ναούς της χώρας. Εμείς θα πάμε στο Ναό Todaiji, αυτόν διαλέξαμε μέσα σε πλήθος Οίκων Θεού, Todaiji, το «Μέγα Ανατολικό Ναό». Είναι ο πιο γνωστός και ιστορικά ο σπουδαιότερος ιαπωνικός ναός, το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως για τον Ορθόδοξο Κόσμο, το Βατικανό για τον Καθολικό, η «Μέκα» των βουδιστών όλης της χώρας. Ναι, ως την τελευταία στιγμή έχει κάτι σπουδαίο πράγματι να μας δείξει αυτή η χώρα. Να φανταστείς, το κεντρικό κλίτος του ναού, το Daibutsuden, είναι το μεγαλύτερο ξύλινο κτίσμα στο κόσμο και φιλοξενεί ένα από τα μεγαλύτερα χάλκινα αγάλματα του Βούδα, 15 μέτρα Θεός μπροστά μας.

Προσευχή κι εδώ.

Σ' ό,τι θέλει ο καθένας ας προσευχηθεί κι σ' όποιον Θεό θέλει ας πει ευχαριστώ.

Ένα Ευχαριστώ που ήρθαμε ως εδώ.

Ένα Ευχαριστώ που 10 μέρες τώρα γίναμε κοινωνοί ενός άγνωστου και συναρπαστικού κόσμου.

Ευχαριστώ για όσα συνειδητοποιήσαμε πως αγνοούσαμε.

Ευχαριστώ για τα καινούρια δέντρα που άγγιξαν τα χέρια μας.

Ευχαριστώ για τα νερά που ξεδίψασαν τα μάτια και τ' αυτιά μας.

Ευχαριστώ για όσα φανταστήκαμε με αφορμή τα όσα είδαμε.

Ευχαριστώ για όσα ονειρευτήκαμε 11 μέρες τώρα...

Υψώνουμε το κεφάλι προς τον ουρανό και σκεπτόμαστε όσους θα ήθελαν να βρίσκονται εδώ αλλά για χίλιους λόγους δε μπορούν...

Με ευγνωμοσύνη στην ψυχή μετά το ναό μπαίνουμε στο Πάρκο των ελαφιών της Νάρα. Προσκύνημα και επαφή με τη Θεά Φύση, περίπατος στο δάσος που είναι κατοικία χιλιάδων άγριων ελαφιών, άλλη μια ευκαιρία να θαυμάσουμε τη μοναδική δεξιότητα των Ιαπώνων να φροντίζουν απaráμιλλα το φυσικό τοπίο.

Ύστερα επιβίβαση στο πούλμαν και επιστροφή στην Οσάκα

Σαν Τελευταία Πράξη έργου

Ξενάγηση στην Οσάκα

Τελευταία ξενάγηση

Φτάνοντας στην πόλη, θα κάνουμε μια πρώτη στάση στο Κάστρο Osaka, ένα από τα σπουδαιότερα μνημεία της Ιαπωνίας εξ αιτίας του ρόλου που έπαιξε κατά τη διάρκεια των εμφυλίων μεταξύ πολεμάρχων, πόλεμος εμφύλιος, κατάρα της υψηλίου ολόκληρης, με αίμα αδερφών ενώθηκε και τούτη η χώρα κι από «καπετανάτα» έγινε η σπουδαία Ιαπωνία.

Αφήνουμε πίσω μας το παρελθόν, διακτινιζόμαστε στο παρόν και στο μέλλον. Πάμε βόλτα στη Shinsekai, σχετικά σύγχρονη γειτονιά, λίγο πριν το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μπήκε στο «χάρτη», βίωσε αίγλη, ύστερα παρακμή και σήμερα είναι μια από τις πιο κακόφημες συνοικίες της Ιαπωνίας ολόκληρης, θα πάμε και κει, για όλα διψούν τα μάτια μας κι όταν φτάσουμε, στην καρδιά της σα σπαθί θα δούμε τον Πύργο Tsutenkaku, 103 μέτρα ύψος. Πύργος-Σπαθί, είναι αντίγραφο του Άιφελ ο Tsutenkaku.

Μεγάλη πόλη, βιομηχανική και συγχρόνως υπερσύγχρονη έως φουτουριστική τη λες απίθανα αρχιτεκτονήματα γύρω μας... Να και ο Πύργος Ουμέδα, του αρχιτέκτονα Χάρα Χιρόσι, ο ποταμός Γιόντο, η Οσάκα ολόκληρη από ψηλά...

Κάτω στους δρόμους, άνθρωποι της Άπω Ανατολής κινούνται σε ρυθμούς της Δύσης, τρώνε γρήγορα τη μέρα, δαγκώνουν το μεσημέρι, όλοι κάτι κρατούν στο χέρι... Η πόλη φημίζεται για τα kushikatsu, καλαμάκια λαχανικών, καλαμάκια κρεάτων, καλαμάκια φρούτων, καλαμάκια παγωτού, όλοι κάτι κρατούν στο χέρι και προχωρούν γρήγορα...

Κι απ' την κακόφημη Shinsekai, στη συνοικία Shinsaibashi, εδώ μαγαζιά 400 χρόνων πωλούν προϊόντα του μέλλοντος, μόνο σ' αυτή τη χώρα μπορούν να συνυπάρχουν τόσο αρμονικά τέτοιες αντιθέσεις, σε μια γωνιά αργές τελετουργικές κινήσεις μιας τελετής τσαγιού κι απέναντι ακριβώς όλα τρέχουν πιο γρήγορα κι απ' το χθεσινό τρένο που μας πήγε ως την 6^η Αυγούστου του 1945, με υπερταχεία μπήκε στη ζωή των Γιαπωνέζων η καταναλωτική φρενίτιδα, άλλοι μπαίνουν άλλοι βγαίνουν, όλοι αγοράζουν, εκατοντάδες καταστήματα ρούχων γνωστών σχεδιαστών δίπλα σε παραδοσιακά ραφεία κιμονό που ράβουν τα πάντα πάνω σου... Σαν πειραγμένο βιντεάκι που τρέχει σε ρυθμούς bullet η στιγμή γύρω μας... Δισσχίζουμε τη Shinsaibashi-Suji, τον εμπορικότερο δρόμο της Οσάκα με τη σκεπαστή ασίδα του και συνειδητοποιούμε πως όλα πια τρέχουν πιο γρήγορα από μας.

Μετά την ξενάγηση, χρόνος ελεύθερος στην Οσάκα για να νιώσει κανείς με όποιο τρόπο θέλει τις τελευταίες στιγμές σ' αυτή τη χώρα.

Κι ύστερα θα συγκεντρωθούμε και θ' αναχωρήσουμε για το αεροδρόμιο.

Μας έδωσε πολλά αυτό το ταξίδι. Ο χρόνος θα συναρμολογήσει μέσα μας αυτό το Lego ...

Υψώνουμε το βλέμμα μέσα μας.

Επιβεβαιώνουμε πως μας έδωσε πολλά αυτό το ταξίδι...

Υψώνουμε ποτήρι μέσα μας...

Στην Ομορφιά του Κόσμου.

Στη δίψα της Ψυχής να γνωρίσει το Άγνωστο!

Στο Ωραίο ταξίδι.

Στη δίψα του Μυαλού να χτίσει ταξίδια μες στο ταξίδι.

Στην Τύχη που μας έφερε ως εδώ να γνωριστούμε και να χτίσουμε φιλία.

Στα ανεκπλήρωτα όνειρα που είναι αιτία για αγώνες.

Arigato.

Ευχαριστούμε Ιαπωνία. Είσαι μάθημα παγκόσμιο, θέση διατριβής πως ναι, είναι εφικτό να ζεις τη ζωή κρατώντας στα χέρια σου τα πλέον υπερσύγχρονα επιτεύγματα της Τεχνολογίας, χωρίς να πρέπει να ξεχάσεις ποιος ήσουν για αιώνες.

Επιβίβαση στο πούλμαν και μεταφορά στο αεροδρόμιο Κανσάι, πάνω σε τεχνητό νησί αυτό το κορυφαίο κατασκευαστικό επίτευγμα της Ιαπωνίας από όπου αναχωρούμε για την Ελλάδα.

Επιστροφή στην Αθήνα μέσω Κωνσταντινούπολης.

Πίσω πάλι στις ζωές μας.

Ο καθένας στη ζωή του αλλά έστω για λίγο, για 12 μέρες μοιραστήκαμε ζωή.

Σας ευχαριστούμε για την Εμπιστοσύνη.

Arigato.



ΚΟΣΤΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

Κόστος κατ' άτομο		
Δίκλινο	Επιβάρυνση μονόκλινου	Φόροι*
3895 €	990 €	990 €

*Φόροι αεροδρομίων, επίναυλος καυσίμων, φόροι καυσίμων, ταξιδιωτική ασφάλεια κλπ.

ΠΤΗΣΕΙΣ ΜΕ TURKISH AIRLINES

TK1844 01/11/25	ΑΘΗΝΑ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ	10:00 – 12:40
TK0050 01/11/25	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ - ΤΟΚΥΟ	15:20 – 08:40 (02/11)
TK0087 11/11/25	ΟΣΑΚΑ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ	22:30 – 05:40 (12/11)
TK1843 12/11/25	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ - ΑΘΗΝΑ	08:10 – 08:40

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ & ΜΗ | ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Περιλαμβάνονται

- Αεροπορικά εισιτήρια
- Ελληνόφωνος Συνοδός καθ' όλη τη διάρκεια της εκδρομής
- Αγγλόφωνος τοπικός ξεναγός παντού και πάντα μαζί μας
- Πλήρες πρόγραμμα ξεναγήσεων
- Επιλεγμένα Ξενοδοχεία 4* [Τόκυο (3), Ματσουμότο (1), Καναζάουα (2), Κιότο (2), Οσάκα (1)] με πρωινό (μπουφές) και ημιδιατροφή
- Μεταφορές από / προς αεροδρόμια / ξενοδοχεία εξωτερικού με πολυτελές κλιματιζόμενο πούλμαν
- Εισιτήρια bullet train Κιότο-Χιροσίμα-Οσάκα
- Δείπνο με Μάικο
- Τελετή τσαγιού
- Ασφάλεια αστικής ευθύνης
- Ασφάλεια COVID 19 για συμμετέχοντες έως 75 ετών και ατυχήματος ανεξαρτήτου ηλικίας

Δεν περιλαμβάνονται

- Είσοδοι σε μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους, θεάματα και γενικά όπου απαιτείται.
- Τοπικοί φόροι, αχθοφορικά, φιλοδωρήματα
- Ατομική ταξιδιωτική ασφάλιση (για λεπτομέρειες απευθυνθείτε στο γραφείο μας)
- Ό,τι ρητά δεν αναφέρεται

Πολιτική πληρωμών

30% του ποσού με την επιβεβαίωση της κράτησης

70% του ποσού 30 ημέρες πριν την αναχώρηση (έως 1η Οκτωβρίου 2025)

Πολιτική ακυρώσεων

50-40 ημέρες πριν την αναχώρηση, απώλεια προκαταβολής

39-30 ημέρες πριν την αναχώρηση, 75% παρακράτηση του ποσού

29 ημέρες πριν την αναχώρηση, 100% παρακράτηση του ποσού

Γενικές σημειώσεις

1. Τα πρόγραμμα μπορεί να εκτελεστεί με διαφορετική σειρά χωρίς να παραληφθεί τίποτα. Το τελικό πρόγραμμα θα δίνεται με το ενημερωτικό 3 ημέρες πριν την αναχώρηση.
2. Τα παιδιά που ταξιδεύουν με τη συνοδεία ενός γονέα, χρειάζονται έγγραφη συγκατάθεση του ετέρου γονέα από αστυνομικό τμήμα ή ΚΕΠ.
3. Διαβατήριο σε ισχύ (ή σε κάποια ταξίδια ταυτότητα νέου τύπου). Για εκδρομές εκτός χώρες Schengen ενημερωθείτε από το γραφείο μας. Οι ταξιδιώτες που δεν είναι κάτοχοι ελληνικών διαβατηρίων πρέπει να επικοινωνούν με την πρεσβεία της χώρας που θα ταξιδέψουν. Τα παιδιά έως 12 ετών ταξιδεύουν μόνο με διαβατήριο σε ισχύ.
4. Στο οδικό κομμάτι των εκδρομών οι θέσεις στο πούλμαν εναλλάσσονται.
5. Η συμμετοχή σε οποιοδήποτε από τα αναφερόμενα ταξίδια, σημαίνει αυτομάτως και ανεπιφύλακτη αποδοχή των Γενικών Όρων Συμμετοχής όπως αναφέρονται στο site μας.

**«Ο φασισμός θεραπεύεται διαβάζοντας και ο ρατσισμός ταξιδεύοντας»
Miguel de Unamuno**